

[Bernhard Baunsgaard]

forbindelse med et erhverv, og derfor vil det være rimeligt at lave en særlig undtagelse i forbindelse med dette.

Når ministeren derefter siger, at det vil være meget vanskeligt at udskille de skader, der kommer fra sport, fra de skader, der i øvrigt kommer, må jeg svare, at det dog næppe kan være mere vanskeligt end det, som man har gjort fra socialministeriets side for nylig, hvor man nemlig har udsendt et cirkulære, der klart siger, at hvis en ansat bliver syg og denne sygdom skyldes en kronisk lidelse, skal arbejdsgiveren ikke betale.

Derfor mener jeg, det ville være rimeligt i dette tilfælde, hvor der er tale om statstilskud – man må jo ikke glemme, at vi indfører professionel sport gennem statstilskud, det er fradragsberettiget, det optages som reklameudgifter – at man sagde: så skal arbejdsgiverne i hvert fald ikke betale for disse professionelle eller især de halvprofessionelle, dem, der ikke går fuldstændigt over. For man må være klar over, at hvis man ikke drager en sådan konsekvens, spænder man ben for indførelsen, og hvis man vil undgå det, må man sørge for, at dette bliver rettet. Det er urimeligt, at den lille arbejdsgiver får pålagt en så stor udgift, for at vi kan få professionel sport i Danmark.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg skal ikke blande mig i, om det er rimeligt eller urimeligt, at vi får indført professionel sport i Danmark, men jeg vil da ikke undlade at gentage, at jeg ikke kan se, vi kan lave dagpengeloven om. Det ville medføre en skæv behandling af arbejderne i forhold til funktionærerne, og jeg kan ikke se, det fremgår af hr. Bernhard Baunsgaards indlæg, at der skal ændres noget som helst for funktionærerne. Det ville medføre en ændring af hele funktionærloven, og det er der ikke stillet forslag om.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nu drejer dette her sig jo ikke om fremsættelse af forslag, det drejer sig om et onsdagsspørgsmål, og mit spørgsmål gik i al sin simpelhed ud på, om socialministeren ville sørge for, at det ikke var arbejdsgiverne, der kom til at betale for professionelle sportsudøvere. Selvfølgelig kan det ordnes ved, at justitsministeren lader sit ministerium udar-

bejde de nødvendige rettelser, eventuelt i samarbejde med andre, også de rettelser, der er nødvendige for, at det kommer til at dække funktionærforholdene. Det er urimeligt at belaste de almindelige arbejdsgivere med skader, der stammer fra sport, og det drejer sig om 300.000 ulykker om året, naturligvis ikke alle sammen alvorlige, heldigvis.

Pilgaard Andersen (FP):

Da det også vil have økonomiske konsekvenser for de små arbejdsgivere at klare dette problem, vil jeg spørge ministeren, om ikke hun mener, det var rimeligt, at vi fik taget hele idrætsområdet op til nyvurdering og fik lavet en eller anden form for forsikringsordning for idrætten, sådan at idrætten selv klarede de problemer og tog midlerne hertil fra et eller andet område.

Socialministeren (Eva Gredal):

Det spørgsmål må rettelig stilles til kulturministeren, som er minister for det område.

Hermed sluttede spørgsmålet.

15) Til *socialministeren* af:

Poulsgaard (FP):

»Vil ministeren tage afstand fra den i børnekommissionen ventilerede tanke om, at der skal betales løn i barselorlovsperioden på 9 måneder for kvinder og 4 måneder for mænd?«

(Spm. nr. 461).

Skriftlig begrundelse.

Det er spørgerens håb, at ministeren klart og utvetydigt vil tilkendegive fra folketingets talerstol, at den betænkning, som kommissionen har barslet med, aldrig nogen sinde vil blive udmøntet i lovforslag. Såfremt ministeren imod forventning ikke kan tage afstand fra kommissionens betænkning, har befolkningen og specielt erhvervslivet krav på at få at vide, hvornår der kan forventes lovforslag.

Socialministeren (Eva Gredal):

I begrundelsen for spørgsmålet ønskes, at jeg klart og utvetydigt tilkendegiver, at den betænkning, som børnekommissionen har barslet med, aldrig nogen sinde vil blive ud-